

100 jaar Luijbregts

100 jaar Luijbregts

1917 - 2017

*“Zet twee Luijbregtsen bij elkaar
en je hebt een rallyteam.”*

De geschiedenis in vogelvlucht

Met een beetje fantasie zou je kunnen zeggen dat het verhaal van 100 jaar Garage Luijbregts begonnen is op de Tilburgse kermis. Toen daar kort voor het begin van de eerste wereldoorlog een stoomcarrousel het liet afweten werd de dichtstbijzijnde monteur, die geen kermis aan het vieren was, gevonden in het nabijgelegen Goirle. Hij wist de carrousel weer aan de praat te krijgen. De monteur ging voor het dagelijkse onderhoud mee naar de volgende kermis: die van Valkenswaard. De rest is geschiedenis.

Die monteur was Kees Luijbregts. Een jonge man met meer dan gemiddelde belangstelling voor de techniek van machines en motoren en begiftigd met een fikse dosis handigheid. Hij vond onderdak in een pension aan de Dommelseweg en leerde daar Trien van Herk uit Westerhoven kennen.

Ze trouwden in 1916 en Kees begon in 1917 zijn eigen bedrijf: de Eerste Valkenswaardse Autogarage. Twee jaar later al kocht hij het pand naast sigarenfabriek Jasneva aan de Eindhovenseweg. Er werden ook motoren en fietsen verhandeld en gerepareerd. Luijbregts was een van de eerste verkopers voor het in 1902 opgerichte merk "Gazelle". Hoewel er geen fietsen meer verkocht worden

hebben ze lange tijd deel uitgemaakt van de Luijbregts geschiedenis. De prachtige collectie klassieke fietsen die de op een na jongste zoon van Kees en Trien, wijlen "ome Toon", opgebouwd heeft en nog steeds te bewonderen is in het museum van fietsenfabrikant Batavus, is daarvan een waardevolle getuigenis.

Zeker in de beginjaren beperkten de activiteiten zich overigens niet tot alles op wielen maar konden de klanten met alles wat van ijzer was en gebogen, gelast of gesmeed moest worden bij Kees Luijbregts terecht.

De bijna iconische foto uit 1922 toont het Rooi Keesje voor zijn bedrijf. Op de treeplank van de auto zit zijn oudste

zoon Bart en naast hem staat, in een witte overall, zijn zwager Nol van Herk. Uiterst links staat Bert van Rooij die later nog even bij het Rooi Keesje gewerkt heeft. Kees beschikte luttele jaren na de start van zijn eigen bedrijf al over een eigen auto. De T-Ford op de foto werd in 1920 op zijn naam geregistreerd. De eerste auto's die in Valkenswaard rondreden waren die van bierbrouwer Willem Snieders en huisarts Dr. Dagevos. Zeker is dat die voor onderhoud en reparatie in de werkplaats van het Rooi Keesje zijn geweest.

Van de jaren tussen de eerste en tweede wereldoorlog is niet veel concrete informatie overgebleven. De brand die het bedrijf op 15 juni

1930 trof is mogelijk een belangrijke oorzaak daarvoor. De brand brak uit in het belendende perceel van sigarenfabriek Jasneva en legde de garage volledig in de as. Het feit dat het Rooi Keesje op dat moment

al commandant van de vrijwillige brandweer was heeft dat niet kunnen voorkomen. Daarvoor was de motorspuit van 1930 waarschijnlijk te klein. Het heeft er mogelijk wel toe bijgedragen dat de brandweer enkele jaren later een nieuwe motorspuit in ontvangst kon nemen. Het nieuws van de brand haalde zelfs het Nieuwsblad van het Noorden.

Uit de begintijd is daardoor veel verloren gegaan over het dagelijkse reilen en zeilen, maar het is waarschijnlijk dat de handel in auto's redelijk beperkt was en dat de garage activiteiten voornamelijk bestonden uit onderhoud en reparatie. Een mooi voorbeeld daarvan is de factuur van 30

GROOTE BRAND TE VALKENSWAARD.

Te kwart over zeven werd gisteravond brand ontdekt in de sigarenfabriek „Jasneva” firma Jaspers en Snelkens aan den Eindhovenschen weg te Valkenswaard. De fabriek brandde totaal uit.

Ook verbrandde de naast de fabriek gelegen motoren- en rijwielenhandel van den heer C. **Lutbrecht** terwijl bovendien het daarnaast gelegen café ernstig van waterschade had te lijden.

De fabriek is op beurspolis verzekerd. Ook de tweehonderd arbeiders, die op de fabriek werkzaam zijn, zijn verzekerd tegen bedrijfschade.

Behalve een weinig huusraad konden slechts eenige koopmansgoederen gered worden. Naast de autogarage bevindt zich het café Buyl, waarvan de inboedel bij het in veiligheid brengen grootendeels werd vernield of te lijden had van waterschade.

De geheele schade bedraagt circa 150.000 gulden. Met den meesten spoed zal met den heropbouw worden begonnen.

Luxe-auto voor zes personen.
Merk: Metallurgique.

25/30 P.K.

Achterbanden zoo goed als nieuw.
Voorbanden gebruikt.
Torpedo-model.

1 reserve velg
2 voorlampen.

Deskundig onderzoek toegestaan.

Prijs F.2750.-

De handel in auto's bestond in de beginjaren voornamelijk uit het bemiddelen bij de verkoop van auto's die voorheen bij Luijbregts in onderhoud waren geweest en waarvan de eigenaren inmiddels (al dan niet bij Luijbregts) een nieuwe hadden gekocht. De zes persoons Metallurgique is daarvan een mooi voorbeeld.

Zelf maakte hij op die manier kennis met een wereld die hij nog niet kende, die van de jacht. Zijn belangstelling voor jachtgeweren stamt uit deze periode en resulteerde later in een heuse wapenhandel waar eigen munitie gefabriceerd werd (hagelpatronen). Overigens werden ook de zonen Luijbregts tot ver in de 50er jaren ingezet als chauffeur. Wat wel zorgvuldig geregistreerd

is over de jaren tussen de beide wereldoorlogen is de groei van het gezin van Kees en Trien. Ze kregen tussen 1917 (Bart) en 1938 (Jan) elf kinderen. Zelf placht hij dat aantal trots te omschrijven als "vijfeneenhalfdozijn". Elders in dit boek worden ze met name vermeld. De opgroeiende kinderen werden ingezet om de zaak draaiende te houden. In de oorlogsjaren zouden

die gezamenlijk best het grootste deel van het personeelsbestand hebben kunnen vormen, ware het niet dat er in de periode '40-'44 een wonderbaarlijke verdubbeling van het aantal werknemers viel te constateren. Mensen die nog nooit een steeksleutel in hun hand hadden gehad werden in een overall gehesen, smeerden motorolie op gezicht en handen, wat vaak voldoende bleek om gespaard te blijven voor de Duitse "Arbeitseinsatz". Wel herinnert jongste zoon Jan zich uit die periode dat er in de garage ook af en toe Duitse legervoertuigen gerepareerd moesten worden.

Ondanks het feit dat het centrum van Valkenswaard bij het bombardement, dat de bevrijding van Valkenswaard aankondigde, behoorlijk beschadigd werd bleef Garage Luijbregts redelijk gespaard. Veel bewoners uit de omgeving schuilden in de naast de garage gelegen Jasneva fabriek omdat die grotendeels opgetrokken was uit gewapend beton. Het kostte in eerste instantie moeite om de mensen in de fabriek toegelaten te krijgen, maar toen de Luijbregtsen vanuit de garage een gat in de muur van Jasneva begonnen te kappen, gingen de deuren alsnog snel open.

Alb Klyn tot Lwaard
 ja A Beck & Zn Lwaard
 ja Lid Besselaar Gross Lwaard
 " " " "
 ja Gebro. Best Lwaard
 N.V. Dommels. Bierbrouwerij Dommelen.
 Rofnar Sigaren Fabrieken H. ach
 Jhr Kac. Riemsdyk Philips Lwaard
 " " " "

[illegible]

De Valkenswaardse brandweer in volle actie tijdens de brand in garage Luybregts.

merken en activiteiten te verzamelen, maar dat was voor het rooi Keesje onbespreekbaar.

De tweede grote brand die Luijbregts trof in 1961 was uiteindelijk de katalysator voor het uit elkaar vallen van het toenmalige bedrijf. Later bleek dat de brand begonnen was in de werkplaats van Jan de fietsenmaker. Zo zie je wat een sigaren rokende fietsenmaker kan aanrichten.

Brand bij garage Luybregts

Enorme rookontwikkeling en veel waterschade

VALKENSWAARD, 4 juli. — Omstreeks half zes maandagmiddag brak door tot nog toe onbekende oorzaak brand uit in de bij de garage Luybregts behorende fietsenreparatie-werkplaats, die door de aanwezige licht ontvlambare artikelen, weldra een dusdanige omvang aannam, dat er zich een geweldige rook ontwikkelde, die het voor het personeel onmogelijk maakte, de brand met eigen middelen te blussen. Door de rookkolommen opmerkelijk gemaakt snelde Het hoofd van de brandweer, die de rookkolom per toeval zag, zich naar de plaats van de brand, daar men in de consternatie vergeten was de brandweer te alarmeren. Het hoofd van de brandweerlieden heeft de brandweer gealarmeerd, die spoedig ter plaatse was en die met een aantal slangen de brand, die zich ernstig liet aanzien te lijf ging.

Cor was in 1962 de eerste die het bedrijf verliet. Hij begon in de Klinkerstraat met Volkswagen. Het bedrijf verhuisde later naar de Geenhovensedreef. Zijn zoon Kees heeft het bedrijf later voortgezet, maar uiteindelijk verkocht aan Autobedrijf van Mossel. Een van de grote autoconglomeraten die steeds meer het Nederlandse dealerlandschap bepalen.

Toon verhuisde met de fietsen naar Eindhovenseweg 112 en legde daar de basis voor een mooie rijwielzaak en zijn al eerdergenoemde historische collectie antieke fietsen.

Snel daarna vertrok Leo naar de Dommelseweg. Hij nam het Ford subdealerschap mee en daarmee bleef Bart, zonder dealerschap, over in een door de brand gehavend pand aan de Eindhovenseweg. Hij werd bovendien in die periode steeds meer gehinderd door chronische hoofdpijn, die waarschijnlijk het gevolg was van een zware val tijdens zijn succesvolle loopbaan als motorcoureur.

Oudste zoon Kees kwam daarom in 1965 terug uit Antwerpen waar hij een opleiding tot tolk volgde.

Met weinig of geen kennis en ervaring in het autobedrijf heeft hij het bedrijf tijdelijk geleid, hoewel "aan de praat gehouden" op dat moment eerder van toepassing was. Hij stond samen met zijn vader aan de basis van het overleg met de Stokvis groep dat uiteindelijk zou leiden tot het dealerschap van Austin. Door het samengaan van Austin en Morris in de British Leyland Motor Corporation werd dat later veranderd in het dealerschap van British Leyland. Met de komst daarvan was er werk aan de winkel en werden ook de andere kinderen bij het bedrijf betrokken. Carien werd op kantoor gestationeerd en bleek ook behoorlijk goed te kunnen verkopen. Dat bleek ook veel later in

1990 toen ze van Ford op Kreta een prijs daarvoor in ontvangst mocht nemen. Wim werd in de werkplaats gezet, Bart in het magazijn. Naast het "normale" garagewerk nam het takel- en bergingswerk een behoorlijke vlucht. De takelwagen van Luijbregts was in die tijd een begrip. Bij nacht en ontij en weer of geen weer werden auto's geborgen. En omdat de hulpdiensten in die tijd nog niet zo

goed georganiseerd en geoutilleerd waren als tegenwoordig waren de Luijbregtsen ook nog vaak betrokken bij het bevrijden van beklemde verkeersslachtoffers. Vooral op de Luikerweg, de weg naar België, was het in de weekenden vaak raak. Met man en macht werd er uitgerukt. Vaak was het Bart junior die voorop stond als het om de takelwagen ging.

Omdat Kees senior het pand aan de Eindhovenseweg verkocht aan de ontwikkelaar van het huidige winkelcentrum Valkenstaete moest Bart op zoek naar een nieuwe locatie. Hij had zijn zinnen gezet op de oude sigarenfabriek van Gijrath aan de Waalreseweg. Door de een werd hij voor gek verklaard, de ander vond het een origineel idee, maar wat er ook van gezegd werd Bart zette door. Het pand had alles wat hij voor een garage dacht nodig te hebben: veel ruimte, zowel binnen als buiten en dat in het centrum.

Garage Bart Luijbregts in fraai nieuw pand

Vrijdag 24 april heeft de Edelachtbare Heer Burgemeester A. van Hellenberg Hubar de officiële opening verricht van de nieuwe garage van de firma Bart Luijbregts aan de Waalreseweg 3. Hij deed in stijl door op een kraanwagen het ruime voorplein op te rijden. Behalve door de burgemeester werd nog het woord gevoerd door vertegenwoordigers van de zijde van Chevron, Austin en Stokvis, importeur. Bij de opening maar ook daarna alsmede op zaterdag en zondag bestond een enorme belangstelling voor het bedrijf. Speciaal van de klantenkring en collega garagehouders was er een sympathieke interesse te constateren.

Modern benzine station.

Aan de Waalreseweg is voor het geheel verbouwde pand een modern benzine station verzezen. Voor de garage met zeer ruime en uitstekend geoutilleerde werkplaats bevindt zich een groot plein met naast het gebouw nog een grote parkeerplaats.

Het gebouw dat eerder in gebruik was bij de HAKA is door vakkundige handen omgetoverd in een aan de eisen des tijds aangepaste ruime reparatiewerkplaats.

Een grote plaats is ingeruimd voor de showroom waar de aspirantkopers het afgelopen weekeinde hebben kunnen kennismaken met de wagens die Austin op de markt brengt.

Het gebouw voorziet verder in een keurige magazijnruimte en een prettig ingericht kantoor. Er is een afzonderlijk gebouwje opgericht voor Euro Clean

Washing, tectyleren e.d.

Bij gelegenheid van de opening had Bart Luijbregts een attentie voor de tankklienten alsmede een ballonwedstrijd voor de jeugd waaraan in ruime mate is deelgenomen.

De verbouwing werd gerealiseerd door aannemersbedrijf van Gogh uit Aalst, het schilderwerk was in handen van de firma Theo Bax. De firma W. de Nijns zorgde voor de verlichting en de firma C. Verhoeven tekende voor de sanitaire installaties.

Onze redactie voegt bij de vele gelukwensen die de firma Luijbregts heeft ontvangen gaarne de here.

“Op 24 april 1970 vond de officiële opening plaats”

En zo trok Bart Luijbregts met zijn gezin naar de hoek Dijkstraat/Waalreneweg. De geur van de brand in het oude woonhuis werd verruild voor de geur van tabak. Het was geen mooi woonhuis, maar bood wel voldoende ruimte aan het gezin, waarvan de eersten overigens al vrij snel op zichzelf gingen wonen.

Op 24 april 1970 vond de officiële opening plaats.

De Mini's waren weliswaar een mooie springplank naar een prachtige autosport carrière (waarover meer in een ander hoofdstuk), maar het merk bleek uiteindelijk een te smalle basis voor een gezonde bedrijfsvoering. De Austin Allegro en Morris Marina werden nooit de volumeproducten

waar British Leyland op gehoopt had. En van de prachtige order van 25 Austin Allegro's in één keer die Bart ooit scoorde, ging het positieve resultaat ruimschoots verloren aan de kosten voor garantie. En omdat in de goede traditie van de Luijbregts-service de klant voorop komt, bleef het niet bij de formele garantie die de importeur vergoedde maar kostte de nazorg een klein vermogen uit eigen zak.

De inspanningen van Bart senior eisten uiteindelijk hun tol toen hij werd getroffen door een hartinfarct. In 1977 was hij een van de eerste Nederlanders die bij de destijds wereldberoemde Dr. Denton Cooley in Houston met succes een openhartoperatie onderging.

Hoewel Kees en Wim werkten aan hun rally carrière, besloten zij het inmiddels bijna noodlijdende bedrijf van hun vader over te nemen. Ze zegden het contract met British Leyland op en onderhandelden succesvol met Nefkens over het Peugeot dealerschap.

Broer Bart besloot niet mee te gaan naar het nieuwe merk en ging onder de naam Junior BV een samenwerking aan met Van Laarhoven uit Eindhoven om het British Leyland dealerschap voort te zetten. Enkele jaren later verruilde hij Junior BV voor een korte periode voor een eigen bedrijf aan de Hazestraat, samen met Bruno van Traa (getrouwd met Betke Luijbregts).

In 1986 werden Kees en Wim benaderd door de Eindhovense Pallieter Groep. Op dat moment verantwoordelijk voor de verkoop van Ford in Eindhoven en omgeving (waaronder ook Valkenswaard). De Ford omzet in Valkenswaard bleek structureel achter te lopen op de verwachting en zij wilden het dealerschap graag terugbrengen naar een jongere

generatie Luijbregtsen. Alhoewel de verkoop aan Pallieter niet over één nacht ijs is gegaan, werd uiteindelijk misschien wel de meest ingrijpende stap in de 100 jarige geschiedenis van de Eerste Valkenswaardse Autogarage genomen.

De meerderheid van het bedrijf werd verkocht aan Pallieter. Kees ging proberen zijn politieke aspiraties waar te maken en Wim werd in zijn eentje directeur van Ford Luijbregts. Na stormachtige jaren, keihard werken en een bewonderenswaardig doorzettingsvermogen kocht hij in 1998 de Pallieter aandelen terug en werd hij weer 100% eigenaar van het bedrijf.

In 2008 verhuisde hij naar het nieuwe pand aan de Kennedylaan en kwam Bart, de zoon van Kees, de gelederen versterken, waarmee ook voor de toekomst de naam Luijbregts aan het bedrijf verbonden bleef.

Wat met het vinden van een monteur voor de stoomcarrousel in 1917 een geschiedenis van 100 jaar inluidde, is in 2017 een verhaal dat het verdient verder geschreven te worden.

Vestiging

Vestigingsnummer

Handelsnaam

Bezoekadres

Postadres

Telefoonnummer

Faxnummer

Internetadres

E-mailadres

Datum vestiging

Deze rechtspersoon drijft de

sinds

000020408455

Luijbregts B.V.

John F. Kennedylaan 40, 5555XD Valkenswaard

Postbus 126, 5550AC Valkenswaard

0402072000

0402072005

www.fordluijbregts.nl

info@luijbregts-valkenswaard.com

01-1917

22-12-1976

SBI-code: 45112 - Handel in en reparati

bedrijfsauto's (geen import van nieuw

4730 - Benzinstations

handel in en

De vier generaties

Kees Luijbregts, alias “het rooi Keesje”

Met “rooi” en “Keesje” is het fysiek van de grondlegger van de Luijbregts “dynastie” treffend omschreven. Hij had rood haar en was daar behoorlijk fier op. Hij noemde het met enige trots, zijn “koperdraad”. En hij was inderdaad klein. Te oordelen naar de foto's moet dat ergens in de buurt van de 1.65 zijn geweest. Klein maar dapper overigens. Misschien is dapper nog wel iets te vriendelijk omschreven, want hoewel vriendelijk van nature, kon hij ook zeer opvliegend zijn. Een karaktertrekje dat duidelijk meeverhuisd is naar latere generaties. Van zijn vroegste jeugd is weinig

bekend. Hij werd in 1888 geboren in Goirle, waar hij tot op hoge leeftijd af en toe naar terugkeerde. Hij kwam ergens aan het begin van WO I naar Valkenswaard om een stoomcarroussel te repareren en ging daar nooit meer weg. Hij vestigde zich al vroeg aan de Eindhovenseweg met zijn “Eerste Valkenswaardsche Autogarage”, waar overigens ook motoren en fietsen verhandeld en gerepareerd werden. Later kwam daar ook de wapenhandel en de productie van jachtpatronen bij.

Het bedrijf ontwikkelde zich voorspoedig en dat kon ook gezegd

worden van het gezin van Kees en Trien. Ze kregen elf kinderen. Door het rooi Keesje zelf overigens steevast aangeduid met "vijfeneenhalfdozijn". Eerder dan een strategische ondernemer was hij een nijvere middenstander die het vooral zijn klanten naar de zin wilde maken. Dat principe is door de jaren heen nooit veranderd en overgedragen aan alle volgende generaties. Zijn gemeenschapszin uitte zich vooral in

zijn rol bij de vrijwillige brandweer. Hij schopte het uiteindelijk tot commandant. Een taak die hij met verve vervulde. Helaas heeft hij niet kunnen voorkomen dat zijn eigen bedrijf twee keer door brand getroffen werd.

Een onverwachte kant van het Rooi Keesje was zijn liefde voor de klassieke muziek. Hij was jarenlang lid van het kerkkoor van de Anthoniusparochie

Goed gedrag

GEMEENTE GOIRLE.

GOIRLE, den 25 Februar 1914

No. _____

ONDERWERP:
Informati

Bijl.: _____

*In opdracht van den Heer
Burgemeester van Goirle bericht
ik U door deze als aanwoud op
Uw verzoek, dat hij als zijnde
nog korten tijd Burgemeester der
gemeente U geene besluite versta.
ring u g. zijn vroeges gedrag kan
geuen. 1209 van de vader.
Wend U echter in het vertrouwen
tot de Eere Geestelike der ge-
meente die hier reeds jaren in
en U zekes van dienst zullen zijn.*

Aan
*den Rijksveldwachter
Westerhoven*

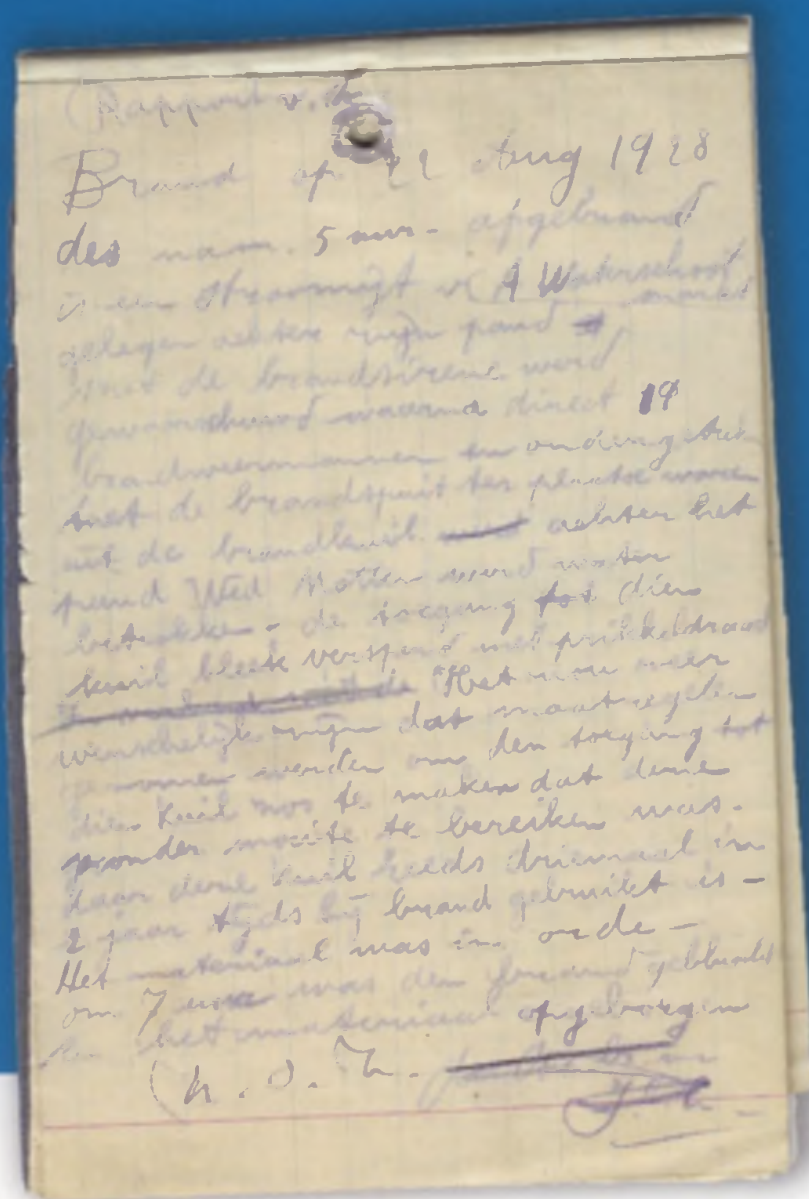
W. H. G. B. B.
Chapman, veldwachter

Te oordelen naar een document uit 1914 informeerde de Rijksveldwachter van Westerhoven bij de Burgemeester van Goirle over wat voor vlees ze in Westerhoven in de kuip kregen. Helaas bleek de laatste eerst té kort Burgemeester te zijn om iets over het Rooi Keesje of zijn vader te kunnen melden. Hij adviseerde om voor nadere informatie daarom bij de Geestelijkheid te rade te gaan. De uitkomst daarvan is niet bekend, maar uit het feit dat hij snel daarna met een Westerhovense trouwde en later lid werd van het koor van de Antoniusparochie, mogen we met een gerust hart opmaken dat hij geslaagd is voor het examen "goede katholiek".

De opperbrandmeester

In een piepklein schriftje, nauwelijks nog leesbaar door het verbleekte potloodschrift, hield opperbrandmeester J.C. Luijbregts van maart 1927 tot januari 1930 aantekeningen bij van zijn activiteiten voor de brandweer. Hij beschreef daarin onder meer dat de brandweer op 22 augustus 1928 een brand bluste bij A. Waterschoot op de Markt. In het rapport staat dat het bluswater betrokken werd uit de brandkuil achter het pand van de weduwe Notten, maar dat die kuil met prikkeldraad versperd bleek en dat het derhalve 'wenschelijk zou zijn dat maatregelen genomen werden om den toegang tot dien kuil zoo te maken dat deze zonder moeite te bereiken was - daar deze kuil reeds driemaal in twee jaar tijds bij brand gebruikt is.' Dat er vervolgens tussen 22 augustus 1928 en 9 juli 1929 geen brand geweest is valt op te maken uit het rapport van die laatste datum: 'Na telef. oproeping op enkele fabrieken waren na een kwartier vijftien brandgasten

en ondergetekende aanwezig. De brandweersirene welke sinds den laatsten brand op 22/8-'28 niet meer gewerkt had bleek vastgeroest.' Gelukkig bleek uit het vervolg van het rapport dat alleen een houtmijt is afgebrand en dat de brandweersirene direct in orde is gemaakt.

en op zondagmiddag was van twaalf tot twee de toegang tot de huiskamer in huize Luijbregts exclusief gereserveerd voor de heer des huizes. Dan luisterde hij naar het Opera Belcanto programma. De openingstune, het zigeunerkoor uit

Il Trovatore, was het signaal voor iedereen om de kamer te verlaten, behalve stamhouder Kees van Bart. Die wilde op zijn toen nog jeugdige leeftijd ook wel weg, maar opa vond dat hij moest blijven om ingewijd te worden in de meesterwerken van

Verdi. Vele jaren later dacht hij bij een uitvoering van Aida in de arena van Verona met plezier en een beetje weemoed terug aan die uiteindelijk

toch leerzame zondagmiddagen. Had hij in de bloei van zijn leven al een kort lontje, dan werd dat op latere leeftijd alleen nog maar korter. Met name zijn conflict met de toenmalige Burgemeester van Valkenswaard, die zijn jachtacte en zijn Algemene Machtiging (vergunning om in wapens te handelen) introk, heeft een groot

deel van zijn oude dag beheerst. Beroemd is het verhaal dat hij op een dag naar het Gemeentehuis toog met zijn zakken vol stenen.

Hij bezwoer geen ruit heel te laten, maar kennelijk was hij niet zonder zonde, want de eerste steen is uiteindelijk nooit geworpen.

Dat uiteindelijk ook zijn rijbewijs werd ingetrokken, vond hij al even onrechtvaardig. Dus heeft hij zich jarenlang daar niets van aangetrokken. Hij weigerde daarom ook de sleutels van zijn "pony", zoals hij zijn oude Volvo PV544 kattenrug noemde, in te leveren. Hooguit accepteerde hij dat toenmalig stamhouder, kleinzoon Kees, meereed om als het nodig mocht zijn aan het stuur te trekken. Toen hij de Volvo bij een laatste rit naar Goirle onverwacht tussen de poortstenen van Huize Treeswijk parkeerde was ook dat voorbij.

Bart Luijbregts senior

Bart Luijbregts senior werd geboren in 1917. Hij was de eerste van elf kinderen die Kees en Trien uiteindelijk op de wereld zetten. Voor zover zijn liefde voor techniek in het algemeen en auto's in het bijzonder al niet overgeërfd was, werd die wel met de paplepel ingegeven. Van jongs af aan meewerken was het devies. Niet alleen bij Luijbregts. Zo ging dat nu eenmaal. Een echte opleiding zat er niet in. Wel heeft hij een tijd stage gelopen in Luik, maar de details daarover zijn in de geschiedenis verdwenen. In zijn werkzame leven heeft hij heel even elders gewerkt. Kort na de oorlog werkte hij een tijdje bij de technische dienst van de Dommelse Brouwerij. Of hem het werk of het bier niet aanstond is niet bekend, maar hij is geheelonthouder gebleven. Afgezien van deze kleine escapade naar Dommelen heeft hij zijn hele verdere leven besteed aan het uitbouwen van Garage Luijbregts. Hij was, een beetje naar het voorbeeld van zijn vader,

meer een praktische vakman dan een ondernemer. Meer een doener dan een denker. En ergens in hem schuilde ook nog de smid, die ook zijn vader was. Een mooi overblijfsel daarvan is de wieg die hij oorspronkelijk voor dochter Betke smeedde. De huidige jongste telg van de Luijbregts dynastie Riku, de zoon van Bart van Kees, lag bijna vijftig jaar later in dezelfde wieg. En hij zal zomaar niet de laatste zijn geweest.

Misschien wel geïnspireerd door zijn schoonvader Willem van Hout, die een belangrijke rol vertolkte in het naoorlogse sociale Valkenswaard, was hij nauw betrokken bij talrijke initiatieven voor de Valkenswaardse bevolking. In 1949 stond hij mede aan de basis van de toenmalige Sportstichting Valkenswaard en bleef daarin een actieve rol vertolken totdat de stichting in 1974 opging in de Gemeentelijke Dienst Sportzaken. Hij hielp in 1967 mee de plaatselijke VVV nieuw leven in te blazen en in zijn functie van Voorzitter daarvan kwam de jaarlijkse VVV-krant tot stand en stond hij mede aan de wieg van de Valkenswaardse Zomeravondfeesten. Hij was ook betrokken bij de oprichting van Veilig Verkeer Nederland afdeling Valkenswaard. Voor zijn verdiensten voor Valkenswaard ontving hij een Koninklijke onderscheiding.

Jaren later, toen Wim en Kees hun nationale en internationale rally successen vierden, probeerde hij zoveel mogelijk in de buurt van zijn "jongens" te zijn. Historisch is de Rally van Monte Carlo van 1972, waar hij in de dicht besneeuwde Alpen samen met Bruno van Traa en "Tante Toos" het serviceteam van DAF ondersteunde door extra servicepunten met banden in te richten.

Waarschijnlijk deels ten gevolge van een zware val tijdens zijn motorrace carrière was zijn gezondheid niet altijd optimaal. En hoewel zijn jongens hem een paar keer voor de poorten van de hemel wegsleurden, is hij uiteindelijk toch nog te vroeg op 72-jarige leeftijd overleden.

Wim Luijbregts

Wim Luijbregts werd geboren op 20 maart 1948. Volgens de overlevering was hij al vanaf zijn geboorte een levendig en ondernemend jongetje. En een geordend pietje precies, dat exact wist wat hij wel of niet wilde en wel of niet lustte. En ook een klein driftkikkertje dat er nog weleens in kon vliegen.

Heel veel anekdotes uit die periode zijn er niet, maar een die misschien al een beetje tekenend was voor toekomstige sportieve ontwikkelingen was zijn beroemde zijspanfietsje. Vader Bart was én handig én een bekwaam motorcoureur. Waar andere

kinderen zijwieltjes kregen, bouwde hij een fiets met een heus zijspan. Of hij direct voor Wim bestemd was is niet bekend, maar hij was wel de enige die erop kon fietsen. Met het zijspan(netje) aan de rechterkant trok de fiets permanent naar links. Behalve bij Wimke. Die stapte erop en reed er mee weg. Kees heeft nog wel eens een poging ondernomen, maar ook die eindigde aan de verkeerde kant van de weg (of de stoep als het zo uitkwam). Vanaf die dag is hij naast Wim op het zijspan gaan zitten. En dat is in de hele rally carrière zo gebleven. Zelfs toen ze samen nog eens op de zijspanmotor van Broer Dirkx klommen.

School was niet echt aan Wim besteed. Hij begon op het Hertog Jan College, maar de HBS bleek té theoretisch voor Wim en nadat hij in de eerste klas was blijven zitten werd hij door vader Bart getransfereerd naar Technische School Don Bosco in Eindhoven. Daar kon hij met de benzine in zijn bloed duidelijk beter uit de weg.

Dat Wim al vroeg gewend was aan een goede bijrijder bleek ook hier. Broer Bart ging naar dezelfde school en zat bij Wim achterop de bromfiets. Toen Wim bekeurd werd voor te hard rijden kreeg Bart de schuld. 'Had hij maar beter op moeten letten.' Tenslotte zijn bijrijders daarvoor ingehuurd.

Al vroeg kwam Wim in het bedrijf van vader Bart en in de oude garage aan de Eindhovenseweg kreeg "onze pa" al snel een keer het bewijs van zijn uitzonderlijke rijderskwaliteiten te zien. Omdat de garage een lange smalle pijp was werden de auto's, waar niet aan gewerkt werd, overdag achter de garage buiten gezet. Wat niet opgehaald was, werd elke avond binnengereden. Bij voorkeur werden ze achteruit binnengereden zodat ze 's ochtends snel weer naar buiten konden worden gereden. Voor Wim ging dat te langzaam en voor de verbaasde ogen van iedereen reed hij een Austin Seven (die wel iets kleiner was dan de huidige Mini), vóóruit naar binnen, en keerde de auto in één vloeiende beweging 180 graden op de handrem. Met aan beide kanten maximaal een halve meter speling. Max Verstappen avant la lettre.

Wim heeft weinig vriendinnen gehad voor hij Lisette van Mierlo ontmoette. Zij bleek de liefde van zijn leven en ze waren vanaf het begin van hun relatie onafscheidelijk. Ze trouwden in 1973 en kregen één zoon, Willem. Inmiddels op weg een bekende Eindhovenaar te worden.

Helaas is Lisette in 2004 veel te jong overleden. Zij heeft de nieuwe garage helaas niet meer mogen zien, maar zal er ondanks alles toch een plaatsje in blijven houden.

Inmiddels heeft Wim al weer geruime tijd een nieuwe partner gevonden in Ans van der Leegte.

Het perfectionisme van de kleine Wim Luijbregts heeft zich in zijn loopbaan verder ontwikkeld. Gecombineerd met zijn zakelijk talent is hij erin geslaagd om met zijn bedrijf vier keer de Ford Chairmans Award te winnen. De meest prestigieuze beloning die Ford aan zijn dealers kan toekennen, omdat die gestoeld is op het oordeel van de klanten.

Veel verenigingsmensen in Valkenswaard zullen ook de sociale Wim Luijbregts kennen. In zijn lange carrière hebben weinig mensen ooit tevergeefs een beroep op zijn medewerking gedaan. Van een simpele advertentie tot twee nieuwe ambulances voor de Stichting Wensambulance, op Wim kan je rekenen.

Waar veel autobedrijven uiteindelijk verkocht worden aan grote multimerk holdings besloot Wim dat niet te doen. Was het intuïtie, was het zijn zakelijk inzicht of was het uiteindelijk zijn liefde voor het familiebedrijf dat hem deed besluiten een bod van Kroymans Corporation af te slaan? In plaats daarvan gaf hij vier van zijn medewerkers de mogelijkheid om middels een earn out de aandelen van Ford Luijbregts te verwerven. Eén ervan heeft inmiddels Luijbregts verlaten. Paul Firet, trouwe medewerker van het eerste uur is inmiddels gepensioneerd en heeft zijn aandelen overdragen aan het huidige driemanschap waarmee Luijbregts een nieuwe eeuw hoopt in te gaan: Bart Luijbregts junior, Peter Maes en Korbi Beyschlag.

Bart Luijbregts junior

Bart Luijbregts junior werd geboren op 8 december 1973. Hij is de zoon van Kees en An Hovers, die overlijdt als Bart zeven jaar is. Kees trouwt later met Elly Schouten. Bart staat pas kort aan het roer van Ford Luijbregts en heeft evenals zijn illustere voorgangers een heel eigen verhaal.

Niet geheel verwacht en tot zijn eigen verbazing slaagt hij in 1991 voor het havo-examen. Een echte keuze voor een vervolgopleiding had hij eigenlijk nog niet gemaakt, dus besloot hij maar zijn zus Femke te volgen naar de Hotelschool in Heerlen. En hoewel hij het later achter de bar bij de Fantast prima naar zijn zin had in de Horeca, was dit toch niet helemaal zijn ding.

Ervaring is alles: hij besluit de wereld in te trekken. En hoe. Zijn eerste "expeditie" brengt hem naar Mount Brydges in Canada waar hij tabak gaat plukken. Dat is het begin van een lange backpackers carrière die hem van het besneeuwde en mondaine Banf tot de zonovergoten Baja California zal brengen. En van de mystiek van Thailand tot de prachtige natuur van Nieuw-Zeeland. Vooral het verblijf in Thailand is ingrijpend geweest voor zijn latere ontwikkeling. Na veel omzwervingen in dat land keert hij terug naar de hoofdstad Bangkok. Op aanraden van een oude backpackers vriend besluit hij van daaruit naar Taiwan te reizen waar hij Engelse les gaat geven aan Taiwanese kinderen. Weliswaar zonder de benodigde bevoegdheden, maar met zijn charisma en speciale contactuele eigenschappen lukte dat prima.

In Taiwan ontmoet hij zijn huidige vrouw, de Japanse Sachiko Namba. Bart gaat, eerst nog alleen, naar Nieuw-Zeeland. Daar komt zijn reizend bestaan in rustiger vaarwater. Hij volgt er een Vipassana meditatie training en beseft dat niet de wereld om je heen, maar dat je zelf verantwoordelijk bent voor geluk en succes. Sachiko volgt hem naar Nieuw-Zeeland en na samen daar nog enige tijd doorgebracht te hebben gaan ze naar Kobe in Japan, de geboortestad van Sachiko, waar Bart kennis maakt met zijn toekomstige schoonouders. In 2006 komen ze terug naar Nederland, trouwen en zijn inmiddels de trotse ouders van twee zonen: Kaito (7) en Riku (4).

Na een korte periode bij VDL gewerkt te hebben gaat hij werken bij "ome Wim" met wie hij steeds een speciale band heeft gehad.

Van links naar rechts:

*Bart van Kees,
Bart van Bart van Kees,
Bart van Kees van Bart van Kees*

Thuis in Valkenswaard

Eindhovenseweg

Over de exacte plaats waar Kees Luijbregts senior zijn eerste zelfstandige schreden op het ondernemers pad zette, is enige onduidelijkheid. De eerste bekende kadastrale gegevens geven aan dat hij in 1919 het pand aan de Eindhovenseweg kocht. Omdat hij al vanaf 1917 zijn bedrijf uitoefende is het mogelijk dat hij het pand vóór 1919 huurde óf dat hij oorspronkelijk op een andere plaats begonnen is. Binnen de familie heeft ooit het verhaal gecirculeerd dat dat aan het begin van de Luikerweg geweest zou zijn. Bevestiging daarvan is niet te vinden. Het verhaal van de huisvesting laat

zich het beste vertellen in beelden. Te beginnen met de inmiddels beroemde foto van het rooi Keesje, met op de treeplank oudste zoon Bart. Dat laatste gegeven geeft aan dat de foto genomen moet zijn begin twintiger jaren van de vorige eeuw. Op het houten bord op een van de eerste foto's uit die tijd, staat te lezen dat het een "Autogarage" betreft, maar dat ook rijwielen en motoren tot de handel behoorden.

Ergens tussen 1922 en 1930 werd een nieuw pand gebouwd. Op de foto is een uithangbord te zien met de, moeilijk leesbare, tekst "Chevrolet". Waarschijnlijk was dat eerder een min of meer verwaald reclamebord, dan een officieel dealership.

De benzinepomp op de foto draagt het merk APC. Dat stond voor American Petroleum Company. Nog vóór de brand van 1930 werd die pomp vervangen door een modernere versie van hetzelfde merk. Die naam werd later veranderd in "Standard" en uiteindelijk vervangen door Esso (De uitspraak van S-O: Standard Oil).

In 1930 werd dat pand door een grote uitslaande brand, die aanvankelijk bij de Jasneva fabriek begon, volledig in de as gelegd.

Op dezelfde plek werd een nieuwe garage gebouwd waar het gezin Luijbregts boven ging wonen.

Na de tweede wereldoorlog werd er fiks verbouwd. Er kwam onder andere een aparte ruimte om auto's te wassen en een verzonken smeerpuit. De rijwielen kregen hun eigen plek en Jan de fietsenmaker zijn eigen werkplaats. Er kwam een heus kantoor en in de vitrine aan de voorkant van het pand stalde Keesje ook zijn jachtgeweren en luchtbuksen uit.

In 1961 werd de garage opnieuw door een brand getroffen.

Terugkijkend op de brand zou je kunnen denken dat de aanwezigheid van de benzinepomp aan de Eindhovenseweg een extra risicofactor was. Maar het bord dat de pomp tijdens de brand gewoon open bleef doet anders vermoeden.

Na deze brand verhuisden Kees en Trien naar een woonhuis aan de Deken Frankenstraat waar ze gingen inwonen bij zoon Cor. Oudste zoon Bart, die op dat moment op de Eindhovenseweg 112 woonde (de latere fietsenwinkel van Toon), betrok met zijn gezin het deels uitgebrande pand. Het woonhuis was nog grotendeels intact, hoewel de brandlucht nooit echt is verdwenen.

Waalreseweg

Na de verkoop van de Eindhovenseweg aan de ontwikkelaar van Valkenstaete moest Bart Luijbregts senior op zoek naar nieuwe huisvesting. Hij liet zijn oog vallen op het pand aan de Waalreseweg dat al geruime tijd leeg stond. Dit pand had een industrieel verleden. In het begin van de vorige eeuw was er de lijnstokerij van Maas gevestigd. Later verrees op die plaats Sigarenfabriek Gijrath en weer later kwam er een nieuw gebouw waar de "Nederlandse Verbruikscoöperatie" in ondergebracht was. Het werd minimaal verbouwd en omgetoverd tot garagebedrijf. De aanleg van het pompstation nam nog het meeste werk in beslag.

Garage Luijbregts aan de Waalreseweg 3 werd op 24 april 1970 feestelijk geopend.

Na de verhuizing naar de Kennedylaan heeft het nog tot 2016 geduurd alvorens Wim concreet een begin kon maken met de realisering van

de definitieve bestemming van het “oude” pand. Dat dat veel kruim heeft gekost is nog eufemistisch uitgedrukt.

Kennedylaan

Om te kunnen voldoen aan de eisen die een modern autobedrijf aan de huisvesting stelt besloot Wim een volledig nieuw pand te bouwen. Niet alleen met een grote en moderne showroom, maar met een state of the art werkplaats die niet alleen voldeed aan alle technische eisen, maar ook aan alle milieu- en veiligheidsvoorschriften. De opening vond plaats in 2008.

*Uitgegeven bij gelegenheid van
100 jaar garage Luijbregts*

